

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra Begrebet Angest

Citation: Kierkegaard, Søren: "Begrebet Angest", i Kierkegaard, Søren: *Begrebet Angest*, udg. af Lars Petersen ; Merete Jørgensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 172. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kierkegaard01val-shoot-idm140698091558816.pdf>
(tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Begrebet Angest

S.K. ønsker bevidst at fremhæve det for en »fornuftig« menneskelig betragtning uforståelige ved skylden og synden. Hele hans forfatterskab kan betragtes som ét stort opgør med en moderne *tro* på forstanden, hvis rationalitet han sætter spørgsmålstegn ved: »ingen Tid har været saa flink i at frembringe Forstands-Myther som vor, der selv frembringer Myther, medens den vil udrydde alle Myther« (44). På den anden side griber S.K. dog selv til forstandige argumenter, når han ønsker det, og han kan således optræde som kritiker af følelsesbetonede synspunkter: »den fromme Følelse og Phantasic fik, hvad den forlangte, et gudeligt Forspil; men Tænkningen fik Intet« (26), Men generelt mener S.K., at en overdreven tillid til forstanden og dermed en overdreven menneskelig selvtillid spærrer mennesker inde i et fængsel af dumhed: »Den Læge ved en Daareanstalt, der er dum nok til at troe sig i al Evighed klog og sin smule Forstand assureret for al Skade i Livet, han er vel i en vis Forstand klogere end de Afsindige, 173 men han er tillige dummere, og han skal vist heller ei helbrede Mange« (52). Den erkendelse, at intet menneske er »assureret« mod nogen form for ulykke, »at han absolut Intet kan fordre af Livet« (142), er som nævnt for S.K. i sidste instans positiv, fordi den kan føre til, at mennesket opdager sin afhængighed af Gud.